

pr. Individ om Ugen ikke betød overmaade meget, vilde Forholdene jo være saaledes, at overhovedet Foranstaltninger vedrørende Folk med smaa Indtægter ingenting betød. Naar man har hørt den Skildring, som f. Eks. Statens Tjenestemænd med Rette anførte som Begrundelse af deres Ønsker lige overfor deres vanskelige Stilling paa Grund af Dyrtiden, og naar man ved, hvorledes Prisniveauet i det hele taget er steget, saa tror jeg nok, at man maa forstaa Nødvendigheden af, saa vidt det er gør ligt, at holde de aldeles nødvendige Livsfornødenheder i et rimeligt Prisniveau. Her er det jo, som det rigtig er blevet fremført, den i Forholdene liggende Tvang til at gaa over fra Fedtstoffer, som tidligere har kunnet erhverves til en billigere Pris, til dyrere, som bringer alle Vanskelighederne.

Maa jeg til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) sige, at det, der berørte mig ilde i hans Indledningsbemærkninger, var den Slaaen paa en Uvillie, som vilde fremkomme baade hos enkelte, hvis Vaner maatte indskrænkes, og hos Erhverv, som selvfølgelig foretrækker at kunne handle ganske frit. Det, som imidlertid vilde være betænkeligt i denne Situation, var, hvis man undlod at sikre Befolkningen dens Andel, hvis man undlod at sikre de forskellige næringsdrivende Adgang til at forsyne sig og forsyne deres Kunder videre. Men der er under de nuværende Forhold ingen som helst Betænkelighed ved at gaa til en saadan Sikring. Det er selvfølgelig beklageligt, at vi er nødsagede til at foretage saadanne Ting; det ligger jo i Forholdenes Natur, men der er intet som helst betænkeligt derved.

Maa jeg med Hensyn til de smaa Børn blot gøre den Bemærkning, at naar man der tænker paa de ganske smaa Børn, paa dem, som slet ingen Smør bruger, fordi de faar deres Næring gennem Moderen, er det ikke desto mindre fuldt berettiget, at saadanne ganske smaa Børn faar deres Smørration igennem Moderen, og at Moderen altsaa faar den dobbelte Ration, som hun og det lille Barn faar tildelt gennem Rationeringen. Altsaa, det ganske lille Barn har fuldt Behov for Smørrationen igennem Moderen. Saa snart Barnet naar blot lidt højere op i Alder, vil det igen have Brug for den. Det er altsaa kun ganske faa Aldersklasser, hvor der kan være Tale om, at Smørrationen for Børn er lidt mere rigelig end for de andre. Vedrørende Brødet maa jeg sige

til det ærede Medlem, at der er jo Forholdet dette, at der er en Normalration af Brød, men for alle, som arbejder under saadanne Forhold, at de har Brug for mere, har det lykkeligvis indtil nu været saaledes, at vi har kunnet yde Tillægsbrød, saa der har enhver Familie kunnet faa det Kvantum ud over det normale, som var nødvendigt.

Maa jeg endelig til det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour), som spurgte, om det nu var sikkert, at dette halve Pund kom alle til gode, om det ikke kunde tænkes, at der var Folk saa fattige, at de ikke kunde betale 1 Kr. 60 Øre, og at de derfor vilde afse deres Kort til andre, sige, at det netop er derfor, at jeg i Tilslutning til ærede Medlemmer har peget paa Nødvendigheden af, at Kommunerne nedsætter denne Pris yderligere for dem, der er saaledes stillede, som det ærede Medlem skildrede, thi det er af den største Vigtighed, at denne Rationering af Fedtstoffer ikke blot bliver en Ret, men at den ogsaa saa vidt gør ligt virkelig kommer de vedkommende til gode. Men skulde Forholdet blive dette, at nogle gav Afkald paa deres Ret, fordi de ikke var i Stand til at benytte den, eller fordi de ikke forstod, at de burde benytte den, vilde Forholdet dog være ganske anderledes, end hvis man i Ordningen havde den faste Bestemmelse, at man ved at leve væsentlig paa Restaurationer var i Stand til selv at forøge sin Ration ud over det, som var tiltænkt hvert Individ.

Maa jeg endelig, naar det ærede Medlem taler om Udlændingene og deres Forhold til Landets Priser — og dette føres jo ofte frem —, sige, at det er jo ikke saaledes, at der lever fremmede her i Landet, men ingen Dansk i Udlandet. Der lever jo lige saa mange eller maaske flere Danske i Udlandet, end der lever fremmede her i Danmark. Og hvis vi begyndte at foretage Foranstaltninger af en eller anden Art mod Udlændinge her i Landet, vilde vi sikkert ikke kunne beklage os over det, hvis lignende Foranstaltninger blev rettet imod de Danske, som lever i Udlandet. Det maa vi altid tænke paa og ikke lade os rive hen af den let købte Forestilling, at der lever Udlændinge her paa vor Bekostning. Andre Steder lever Danske paa vedkommende Landes Bekostning under de Forhold, som der er til Stede. Endelig vil jeg med Hensyn til det særlige Forhold, som her er til Stede, minde det ærede Medlem om, at Udlæn-